

AD JULIUM FRATREM

Divis amicus laetitiae domo
Vivo beata. Nempe silentio
Mulcere consuesco fideli
Et domitum recreare pectus.

At si fruentum turba sodalium
Pratis vocavit ludere comiter,
Ridere securum videbis
Me cum hilari comitum corona.

Longe remotis exsulet hispida
Terris suburgens tristitia impios,
Nam mi nefas moeror, labores
Qui docilis tolerare summos.

Parvo beatus fratribus undique
Cingor beatis. Casta modestia
Regnare per vultus videtur
Egregios imitata mores.

IN CUPIDINEM

Quid est, puer venuste, quod risum movet
Tuumque pectus recreat?

Placetne haec nardus horti roscida,
Rigat quam lympa garrula?
Aëdonisve subter umbram dulcia

Canentis usque carmina?
Quid est, quo subdolis amoris ignibus
Sagitta tenditur tua?

Quid est, puer, dico, quid est? dicas precor;
Ne vota negligas mea.

QUIS BEATUS?

Neminem dices merito beatum
Cujus in collo rutillet smaragdus,
Rurave Eois potiora glebis
Tagus inauret.

Quem vel expresso beat aere fama,
Sive claravit resonante plausu,
Sive regalis decorat subactam
Zona per urbem.

Quisquis incautus volitat per altum,
Caeteris imus, sibi summus uni,
Fertur infelix trahiturque stulti
Murmure vulgi.

Ille dicetur merito beatus,
Cui regit virtus generosa mentem
Integrumque ornat veneranda divum
Pectus imago.

ANIBAL MOLINÉ.